

PROHODUL DOMNULUI

Preotul cadeste sfântul Epitaf în chipul crucii, altarul si stranele; daca sunt mai multi, cadeste protosul. Apoi se cânta rar întâiul
TROPAR, GLASUL AL 5-LEA:

1. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și s-au spăimântat oștirile îngerești,
Plecăciunea Ta cea multă preamărind.

2. Dar cum mori, Viață,
Și cum șezi în mormânt ?
Și împărăția morții Tu o zdrobești
Și pe morții cei din iad îi înviezi ?

3. Te mărim pe Tine,
Iisuse Doamne,
Și-ngroparea îți cinstim și patimile,
Că din stricăciune Tu ne-ai izbăvit.

4. Cel ce-ai pus pământul
Cu măsuri, Hristoase,
Astăzi șezi în mic mormânt, Ziditorule,
Și din gropi, pe cei ce-au murit înviezi.

5. Iisuse al meu,
Împărat a toate,
De ce vii la cei din iad, o, Hristoase-al meu ?
Vrei să dezrobești neamul omenesc.

6. Stăpânul a toate
Mort se vede acum
Și deșertătorul gropilor celor morți
Se încuie-n groapă nouă ca unom.

7. În mormânt, Viață,
Pus ai fost, Hristoase,
Și cu moartea Ta pe moarte o ai pierdut
Și viață lumii Tu ai izvorât.

8. Cu cei răi, Hristoase,
Ca un răufăcător
Socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pe toți
Și ne-ai scos din amăgirea celui rău.

9. Mai frumos cu chipul
Decât oamenii toți,
Ca un om se vede mort și fără de chip,
Cel ce toată firea a-nfrumusețat.

10. Iadul cum va răbda
Intrarea Ta, Doamne,

Și cum nu se va zdrobi întunecându-se,
De-a luminii Tale fulgere orbind ?

11. Dulcea mea lumină
Și mântuitoare,
Cum în groapă-ntunecoasă Tu Te-ai ascuns ?
O, răbdare de nespus și negrăit !

12. Nici lumea de duhuri
Nu pricepe, Doamne,
Nici mulțimea fără' de trup poate povesti
Taina îngropării Tale, neștiind.

13. O, minuni străine !
O, ce lucruri nouă !
Cel ce-mi dă suflare mie Se poartă mort,
Îngropat de mâinile lui Iosif.

14. În mormânt ai apus,
Dar de-al Tatălui sân
Nicum nu Te-ai despărțit,
Hristoase al meu.
Acest lucru e străin și nefiresc !

15. Întreaga făptură
Recunoaște-n Tine: